

trykkende. Denne Ordning er en Fortidslevning fra de foregaaende Marineministerier, som det nuværende Marineministerium har faaet at trækkes med, og jeg haaber og ønsker meget, at det nuværende Ministerium vil kunne ændre den. Det koster ikke Staten en eneste Øre, men kun en Smule Hensyntagen til Medmennesker. Det har man ikke vist tilstrækkeligt tidligere; jeg vil haabe, at den nuværende Marineminister vil kunne sætte igennem, at der vises Fyrbøderne, der jo dog faktisk er Mennesker, de Hensyn, som Mennesker kan kræve af hverandre, at de altsaa faar Landlov i samme Omfang som tidligere, saaledes at de, naar de ikke skal have Vagt, kan være i deres Hjem om Natten. Det er en rimelig og billig Fordring, som man nok kunde overkomme at indrømme dem.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger at gøre om noget, man kalder Bygningsvæsenet under Marinen. Det har hidtil været en ret upaaagtet Institution, som svæver fra det ene til det andet, ingen ved rigtig, hvor den hører hjemme — dels hører den under Orlogsværftet, dels direkte under Marineministeriet, men med Kommandanten i Nyboder som Mellemed —, og derfor gider ingen rigtig beskæftige sig dermed. Der er en Chef for dette Bygningsvæsen, men han faar Lov at passe sig selv, i alt Fald erklæres der ganske bestemt, at han ikke tilstrækkeligt passer de Ting, han har med at gøre. Der er den Mærkelighed i Marinen, at man altid ved saa bravt at finde Pladser for de forskellige Officerer, som ikke altid egner sig til at manøvrere med vore Skibe. Der er nu en Plads som Chef for Marinens Bygningsvæsen, det drejer sig ikke om Skibbygning, men om Husbygning, Bolværksbygning o. s. v., og til Leder heraf vilde en praktisk Mand, en Tømrermester, være den mest kvalificerede, men man besætter Pladsen med en af Marinens Officerer, som maaske synes, at det kan passe bedre for ham end det andet Arbejde, han har med at gøre. Saa faar han Pladsen og Lønnen, men den nødvendige Indsigt har han ikke og kan han ikke have. For at kunne lede en saadan Institution tilstrækkelig godt, for at have tilstrækkelig Indsigt i disse i og for sig dagligdags Forhold, maa man selv have arbejdet med dem, og en Søofficer har ikke haft med Husbygning, Bolværksbygning o. s. v. at gøre, paa det Omraade maa han have sin Viden fra andre; og naar andre skal besørge ens Sager, bliver det i Regelen daarligt. Jeg har set i et Blad en af de sidste Dage en meget graverende Klage, synes jeg,

over dette Forhold. Der beskæftiges ca. 40 Mand i denne Afdeling af Marinen. Disse 40 er dels fast ansatte, dels private, men der er ansat mindst en halv Snes Mennesker til at administrere dem: en Chef i Spidsen, en Bygningsinspektør, to Ingeniører, en Fuldmægtig, en Kvartermand, to Formænd, en Kontordame o. s. v., o. s. v. Man skulde synes, at naar der er saa mange til at have med dette Regnskabsvæsen at gøre, maatte de være i Stand til hurtigt at gøre den Smule Lønninger op for Arbejderne, men det er de ikke. Det hænder, at Arbejdere har maattet vente i maanedsvis paa at faa opgjort deres Tilgodehavende. Var det saa endda saaledes, at der jævnligt var Akkorder, at der var meget med Regnskaber at gøre o. s. v., kunde det forstaaes, men det er der aldeles ikke. Det Arbejde, der er noget ved, gaar til en privat Tømrermester i Byen, medens det øvrige udføres af Folkene derude. Der er her et Forhold, som ikke er, som det burde være, nemlig at den paa-gældende Kvartermand er Bogholder hos vedkommende Tømrermester. Det kan være vanskeligt for dødelige Mennesker at skille private og offentlige Interesser fra hinanden; derfor siger jeg, at dette Forhold ikke er saa godt; som det burde være, og det burde helst ikke finde Sted. Nu er det denne Kvartermand, der i væsentlig Grad leder Forholdene derude, medens Chefen selvfølgelig er alt for høj til at kunne beskæftige sig med, hvad saadan en sølle Tømrersvend skal have i Overskud af sit Arbejde. Man forstaaer da godt, at Tiden løber, og Folkene faar ikke deres Penge. Det er en Skandale, at fattige Arbejdere paa smaa Lønninger, fra 3,40 til 4,05 eller der omkring, skal vente i Maaneder for at faa et Overskud af f. Eks. 30—40 Kr. Det er noget af en Skandale, naar man ved, at der lønnes en halv Snes Mennesker for at gøre dette Regnskab op. Regnskabsvæsenet ved Orlogsværftet er altid i Orden, der er de altid ekspedite. Jeg synes, der trænges til at lattes lidt ved dette Forhold; derfor omtaler jeg det her. En anden Grund til, at man, synes det, lader denne Sag passe sig selv, er vel, at disse Folk ikke sorterer under een Chef, men baade under Fabrikafdelingen og under Bygningsvæsenet; det hele er saa sammenblandet som vel muligt, og saa gider vel sagtens ingen beskæftige sig dermed. Spørger man sig for, svares der: „Det hører under Bygningsvæsenet, det har vi ikke noget med at gøre.“ Arbejderne tjener ikke noget. Der tjenes kun noget, naar der er et større